

פניני קדוש

לאור תורתו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

יצא לאור על ידי מערכת "מסילות באור החסידות" שע"י מכון אור הצפון דחסידי בעלזא

א ווארט אויף די פרשה

לאחר פטירת יעקב אבינו הוכרחו בני"י להשתעבד כדי שעניניהם ולבם לא יהיו "סרסורי דחטאה"

ויחי יעקב בארץ מצרים וגו' (בראשית מז, כח).

פירש רש"י: "למה פרשה זו סתומה, לפי שכיון שנפטר יעקב אבינו נסתמו עיניהם ולבם של ישראל מצרת השעבוד שהתחילו לשעבדם".

יש לפרש בהקדם דברי הירושלמי (ברכות פ"א ה"ה): "ליבא ועינא תרין סרסורי דחטאה", והיינו שהרהור הלב וראיית העין מביאות לידי עבירה. והעצות על כך שנינו במשנה (אבות פ"ב מ"ב): "פה תלמוד תורה עם דרך ארץ שיגיעת שניהם משכחת עוון", והיינו שישנן שתי עצות להמנע מעבירות: א. תלמוד תורה. ב. דרך ארץ (-לעמול במלאכה).

ההבדל בין שתי העצות הוא, כי העצה הראשונה מקדשת ומזככת את האדם, והופכת את עיניו ולבו לתרי סרסורי דמצוה, שמעתה ישתמש בעיניו ולבו אך ורק לתורה ומצוות, ואילו העצה השנייה היא, שעל ידי עיסוקו במלאכה יותש כוחו מלהשתמש בעיניו ולבו לדבר עבירה.

הנהגה בחייו של יעקב אבינו זכו בני ישראל להתקדש ולהטהר באור תורתו של יעקב, ובכח התורה והקדושה זכו להפך את העינים והלב לתרי סרסורי דמצוה, ואילו לאחר פטירתו, פסקה על ידי ריבוי תורה וקדושה (היא העצה הראשונה של "פה תלמוד תורה... משכחת עוון"), ומעתה הוצרכו לסתום עיניהם ולבם (ונסתמו עיניהם ולבם) על ידי העצה השנייה של "דרך ארץ" ("מצרת השעבוד שהתחילו לשעבדם") שהיא גם כן "משכחת עוון". (סעודה ב' תשלט)

זהו שפירש רש"י: "כיון שנפטר יעקב אבינו נסתמו עיניהם ולבם של ישראל מצרת השעבוד שהתחילו לשעבדם", לאחר פטירת יעקב אבינו שוב לא יכלו להפך את עיניהם ולבם לסרסורי מצוה על ידי ריבוי תורה וקדושה (היא העצה הראשונה של "פה תלמוד תורה... משכחת עוון"), ומעתה הוצרכו לסתום עיניהם ולבם (ונסתמו עיניהם ולבם) על ידי העצה השנייה של "דרך ארץ" ("מצרת השעבוד שהתחילו לשעבדם") שהיא גם כן "משכחת עוון". (סעודה ב' תשלט)

"ראה פניך לא פללתי" - כי לא העליתי בדעתי שאתה עדיין בקדושתך

ועיני ישראל כבדו מזוקן לא יוכל לראות ויגש אותם אליו וישק להם ויחבק להם. ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אותי אלקים גם את זרעך. (בראשית מח, י"א).

יש לפרש דהנה יעקב אבינו זכה לקדש את עיניו כעין הבדולח, והגיע למדרגה שענינו ראו רק דברים טובים וקדושים.

כאשר ירד יעקב למצרים חשש מאד על יוסף הצדיק ובניו, פן ושמו נדבקו מטומאת מצרים, וממילא לא יוכלו עיניו לראותם. אולם, כאשר ראה אותם, הבין שקדושתם לא נפגמה כלל, וממילא רבתה שמחתו ביותר.

זהו שכתוב: "ועיני ישראל כבדו", פירש התרגום: "ועיני ישראל יקרו", ליעקב היו עינים יקרות הוראות רק דברים קדושים, וכאשר זכה לראות את יוסף ובניו אמר לו בשמחה: "ראה פניך לא פללתי", כי לא העליתי בדעתי שאתה עדיין בקדושתך, "הנה הראה אותי אלקים גם את זרעך", לא רק אתה נשאר בקדושתך, אלא גם זרעך לא נדבקו כלל מזוהמת מצרים.

והנה, יעקב אבינו תלה שיוסף הצדיק זורעו נשאר בקדושתם משום שבעת הנסיון עם אשת פוטיפר "באתה דיוקנו של אבי ונראתה לו בחלון" (סוטה ב, ו), וההסתכלות בדיוקנו של אבי עמדה לו ולזרעו אחריו לבל יפלו בטומאת מצרים.

בזה פירש הרה"ק מרוזין זי"ע את הפסוק הנ"ל: "והנה הראה אותי אלקים", הקב"ה הראה אותי אליך (כאשר ראית את דמות דיוקני בחלון), וראיה זו הגינה עליך, ולא רק עליך אלא גם את זרעך".

ברכת יעקב ליוסף: שיקח חיזוק מזמני הגדלות לזמני הקטנות

ויברך את יוסף ויאמר האלקים אשר התהלכו אבותי לפניו האלקים הרועה אותי מעודי עד היום הזה. המלאך הגואל אותי מכל רע יברך את הנערים... וידגו לרוב בקרב הארץ. (בראשית מח, טו-טז).

הקשה ה"אור החיים" הק' (כאן) על לשון הפסוק "ויברך את יוסף ויאמר", הרי לא מצינו כאן ברכה ליוסף כי אם לבניו מנשה ואפרים!?

ונראה לפרש, דהנה לכל אדם ישנם שני מצבים בימי חייו עלי אדמות: א. זמני גדלות וימי עליה. ב. זמני קטנות וימי ירידה, והתכלית היא, שבזמני הגדלות יכין את עצמו לאגור כוחות לזמני הקטנות (כפירוש ה"נעם אלימלך" [ריש פר' אמור] דברי רש"י [ויקרא כא, א] [להזהיר גדולים על הקטנים]), ובזמני הקטנות יזהר מליפול לידי יאוש ועצבות, אלא יתחזק בכך שיבואו עוד זמני גדלות.

והנה, "האלקים אשר התהלכו אבותי לפניו" מורה על מצב של גדלות, שבו האדם הולך כביכול לפניו קונו ללא צורך בסיוע אלוהי, ואילו "האלקים הרועה אותי" מורה על מצב של קטנות, שבו בני ישראל נמשכים אחר קונם, כצאן ההולך אחר הרועה, שהרועה צריך לנווטם ולהנחותם הדרך (ראה בראשית רבה ז, ב).

וזאת הברכה אשר בירך יעקב את יוסף שיראה תמיד לקשר ולחבר את שני המצבים, את מצב הגדלות בבחינת "האלקים אשר התהלכו אבותי לפניו", ואת מצב הקטנות בבחינת "האלקים הרועה אותי", באופן שבזמני הגדלות יכין את עצמו לזמני הקטנות, ובזמני הקטנות יתחזק על ידי זמני הגדלות שיבואו לאחרים.

הוראת יעקב אבינו לראובן: לקיים מצוות במתינות ובישוע הדעת

פחו כמים אל תותר וגו' (בראשית מט, ד).

יש לפרש, דהנה ישנן שתי דרכים בעבודת הבורא: א. לקיים מצוות בזריזות ללא שהיות, כמו שכתוב (תהלים קיט, ט) "חשתי ולא התמהמהתי לשמור מצוותיך", וכאמרם ז"ל (פסחים ד, א) "זריזים מקדימים למצוות". ב. לקיים מצוות מתוך מתינות וישוע הדעת, כמו שכתוב (תהלים קיט, ט) "חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך".

לאמתו של דבר שתי הדרכים רצויות ומקובלות לפני השי"ת, לעתים יש לקיים המצוות בזריזות וללא שהיות, ולעתים יש להשתמש במידה הנגדית, ולקיימן במתינות ולא בחפזון.

אמנם, כאשר נכשל האדם בעבירה מחמת זריזותו ופזיזותו וחוסר התיישבות בדעתו כראוי, אז עליו לעשות תשובת המשקל, לקבל על עצמו מכאן ואילך שלא יעשה שום מעשה בחפזון, כי אם במתינות ובישוע הדעת והתבוננות נכונה.

זהו שאמר יעקב אבינו לראובן: "פחו כמים" - מאחר שנכשלת בעבירה בגלל פזיזותך וזריזותך, לפיכך מעתה ואילך "אל תותר" - לא יהיה לך יתרון במדת הזריזות הטבעיה בך, אלא תעשה הכל במתינות ובישוע הדעת, כי זוהי תשובת המשקל שלך על העבירה שנכשלת בה מחמת יתר חפזון.

תודותינו וברכותינו לאלו שתרמו להוצאת הגיליון

מזל טוב וגדיא יאה

הנהגה לשגר ביה כוס של ברכה למעלת כבוד הרבני המפואר הרה"ג ר' אברהם קליין שליט"א ראש רשת הכוללים "תורה ועבודת השם" לרגל השמחה הכפולה במענו שמחת נישואי הנכדים בת בני הרה"ח ר' לייבל שליט"א ובת בני הרה"ח ר' משה צבי שליט"א למזל טוב ובשעה טובה ומוצלחת "בורא עולם בקנין השלם זה הבנין" המברכים בעריכה והוקרה אברכי כולל ערב - קריית גת / ראש המלל הרב אברהם רייז ג"א מצטרף הרב יוסף מאיר הורוביץ

הרה"ח ר' מאיר (בהרה"ג ר' שלמה ז"ל) גרוס שליט"א לרגל שמחת אירוסיו בנו למז"ט ובשעט"מ

הרה"ח ר' משה אלעזר וינד שליט"א לרגל שמחת נישואי בנו למז"ט ובשעט"מ ביום חמישי אולם "נחלת יהודה"

הרה"ח ר' ישראל צבי גרינוולד שליט"א לרגל שמחת נישואי בתו למז"ט ובשעט"מ ביום ראשון אולם "נחלת יהודה"

ברכת מזל טוב לכבוד ידידנו החשוב והנכבד הרה"ח ר' משה אהרן (בר"ד) ברנשטיין שליט"א לרגל שמחת לבו בהולדת הבן למזל טוב ובשעה טובה ומוצלחת

הרה"ח ר' ישי שובסקי שליט"א לרגל שמחת נישואי בנו למז"ט ובשעט"מ ביום שלישי אולם "אחוזת פרידמן" אשדוד

נר זכרון לנשמת רבינו"ק מבעליזא זי"ע ובני משפחתם

הרבנית הצדיקנית מרת מרים יפה [בת הנתיב ר' צבי גליק ז"ל הי"ד] איה כ"ק מרן מוה"ר מביילגורייא זי"ע י"ח טבת תשע"ז

הרה"ק ר' משה מרדכי טווערסקי זצוק"ל ממקאראב [בן הרה"ק ר' יעקב יצחק זצוק"ל ממקאראב] חתן כ"ק מרן אדמו"ר מהר"י זי"ע כ טבת תר"פ

הרה"ק ר' שמחה ישכר דוב הלברשטאם זצוק"ל מציעיטוב [בן הרה"ק ר' יחזקאל שרגא הלברשטאם זי"ע מיטנאוואן] חתן כ"ק מרן אדמו"ר מהר"י זי"ע כ טבת תרע"ד

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים (בראשית מט, א).

בגמרא (פסחים נז, א): "ביקש יעקב לגלות לבניו קץ הימים ונסתלקה ממנו שכירה, אמר, שמה חס ושלום יש במטתי פסול... אמרו לו בניו (דברים ו, ד): 'שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד', כשם שאין בלבך אלא אחד כך אין בלבנו אלא אחד. באותה שעה פתח יעקב אבינו ואמר 'ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד', אמרי רבנן, היכי נעביד, נאמר והוה לא אמרו משה רבינו, לא נאמר והוה אמרו יעקב, התקינו שיהו אומרים אותו בחשאי".

יש לפרש פשר הדין ודברים בין יעקב אבינו לשבטי י-ה, על פי שתי הקדמות:

א. בספר "דברי יחזקאל" (פר מקץ) מובא בשם הרה"ק המגיד מקאזניץ ז"ע על הפסוק (שמות טו, יח) "ה' ימלוך לעולם ועד", ותרגם אונקלוס: "ה' מלכותיה קאם לעלם ולעלמי עלמאי". וצריך להבין שפירוש התרגום אינו מכוון עם לשון הפסוק, כי "ימלוך" פירושו דימולוך לעתיד, ותיבת 'מלכותיה קאים' פירושו בהוה".

"ותירץ הרב המגיד הקדוש זלה"ה, להתרגום אינו מפרש לשון המקרא רק מפרש תוכן הענין, דמקרא נקרא בחינת מגולה, והתרגום נקרא בחינת הסתרה... ולכן בקרא כתיב 'מלוך' בלשון עתיד, כיון דעתה אינו בהתגלות, רק דעתיד הוא למלוך בהתגלות, כמו שכתוב (זכריה יד, ט) 'והיה ה' למלך על כל הארץ וגו', אלא דבאמת גם עתה 'ומלכותו בכל משלה' (תהלים קג, ט), רק שאינו עוד בהתגלות, לכן מפרש התרגום 'מלכותיה קאים בלשון הוה' (כי התרגום הוא בבחינת הסתרה, ובהסתרה 'מלכותיה קאם' כבר עתה בתקופת הגלות).

ב. בספר "מאור עינים" (ריש פר' וארא) פירש את הפסוק "שמע ישראל הוה" אלקינו ה' אחד" בדרך רמז, שהן במצב של הוה"ה, השגחה נגלית, והן במצב של אלקינו, השגחה נסתרת, הכל הוא בבחינת "הוה" אחד" - רחמים וחסדים מאתו יתברך, אלא שלפעמים החסדים הם בהסתרה, ולעתיד לבוא תהא המלכות בהתגלות, ואז גם החסדים יהיו מגולים וניכרים, בבחינת 'לעולם הבא כולו הטוב והמיטיב' (פסחים ג, א; ראה צ"ח שם).

מעתה יבנו דברי הגמרא כמין חומר:

"ביקש יעקב לגלות לבניו קץ הימים" - יעקב אבינו רצה לפעול שבעקבתא דמשיחא יהא מצב של חסדים ורחמים בהתגלות, בבחינת 'קץ הימים' (ימין הוא חסד), אולם, 'נסתלקה ממנו שכירה', כי ראה בעיני הבודלח שלו שהשכינה תסתיר את עצמה בהסתרה גדולה, וכלפי חוץ יהיו נראים גבורות ודינים ח"ו, "אמר, שמה חס ושלום יש במטתי פסול", וחוששני שיהיו אנשים מזרעי שלא יוכלו להחזיק את עצמם באמונה תמה וברה בזמן הסתר גדול כזה.

"אמרו לו בניו (דברים ו, ד) 'שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד', כשם שאין בלבך אלא אחד כך אין בלבנו אלא אחד", כשם שאתה מאמין ב'ה' אחד" הן במצב של "הוה" והן במצב של "אלקינו", כך גם אננו מאמינים ב"ה' אחד" בכל המצבים והזמנים.

"באותה שעה פתח יעקב אבינו ואמר 'ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד'", כי מחמת עוצם אמונתו ראה את החסדים הגדולים הטמונים בתוך ההסתרה, ולעיניו היה נראה "כבוד מלכותו" יתברך "לעולם ועד", הן בזמני הסתרה והן בזמני התגלות.

אמנם, חז"ל הסתפקו אם לומר "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד" או לא, שהרי לשון המקרא מורה על מצב של התגלות (כדברי המגיד מקאזניץ הנ"ל), ואילו כבוד מלכותו אינו בהתגלות בחשכת הגלות, ולכן "התקינו שיהו אומרים אותו בחשאי", כדי לרמז שכבוד מלכותו הוא עתה "בחשאי" בהסתרה, ורק לעתיד לבוא יהא "ונגלה כבוד ה'" (ישעי מ, ה).

המורם מן האמור:

א. בזמן הגלות ישנם מצבי הסתרה, שבהם מלכותו יתברך אינה בהתגלות, אולם, בתוך ההסתרה חיה וקיימת מלכותו יתברך (בבחינת 'ה' מלכותיה קאם' בלשון הוה 'לעלם ולעלמי עלמאי'), ולעתיד לבוא תהא המלכות בהתגלות (בבחינת 'ה' ימלוך לעולם ועד' בלשון עתיד) (דברי יחזקאל).

ב. התכלית היא לחיות עם אמונה גם במצבי הסתרה, ולהאמין באמונה פשוטה שהן במצב של "הוה" והן במצב של "אלקינו" הכל הוא "הוה" אחד" - רחמים וחסדים מאתו יתברך (מאור עינים).

ג. יעקב אבינו ראה שבעקבתא דמשיחא תהא הסתרה גדולה, וחשש שבניו לא יוכלו לעמוד איתן באמונה במצב חשוך כזה, ואולם בניו הצהירו לו "שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד", שגם בנו מושרשת האמונה הן במצב של הוה"ה והן במצב של אלקינו.

ד. יעקב אבינו אמר "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד", כי ראה במוחש את כבוד מלכותו הטמון אפילו בהסתרה. אולם, חז"ל הסתפקו אם לקבוע לאמרו או לא, כי לשון הקודש מורה על מצב של התגלות (המגיד מקאזניץ), ובזמנינו כבוד מלכותו אינו בהתגלות, ולכן קבעו לאמרו "בחשאי", לרמז שכבוד מלכותו הוא עתה בהסתרה.

(סעודה ג' תשסא)

אודות חשיבותה ויקרתה של כל מצוה ומצוה

כדאי לחיות אפילו שנותיו של מתושלח על מנת להניח תפילין אפילו רק פעם אחת

הרה"ק ר' אברהם מקאליסק ז"ע היה מנהיג עדת החסידים בארץ ישראל, והתגרר בטבריה. פעם הביאו לפניו יהודי ספרדי זקן שהיה משותק בכל גופו, ושכב רתוק למטתו, והלה בכה לפני הרבי שיתפלל עליו שימות, כי חיים כאלו אינם שוים מאומה.

שאלו הרבי: "האם אתה מניח תפילין בכל יום?!" ענה: "מניחים לי". אמר לו הרבי: "דע לך שכדאי לחיות אפילו שנותיו של מתושלח על מנת להניח תפילין אפילו יום אחד, ואפילו רק כמו שאתה מניח". (שיחת קודש עם האדמו"ר מפאפא זצ"ל - אדר תשמא)

המצוות – תכלית ומטרת חיי האדם בהאי עלמא

לאחר פטירת הרה"ק ר' אהרן מטשערנאביל ז"ע, עדיין לא נודע הדבר לאחיו הקדושים שהרבו להעתיק בתפילה לרפואתו השלימה.

פעם נסע חסיד מטשערנאביל לסקווירא, ונכנס אל הרה"ק ר' יצחק מסקווירא ז"ע (אחד משמונת בניו של הרה"ק ר' מרדכי מטשערנאביל ז"ע), והרה"ק מסקווירא שאלו תיכף לשלום אחיו הרה"ק מטשערנאביל. החסיד ענה סחור סחור, ולא רצה לגלות את האמת.

אמר לו הרה"ק מסקווירא: "ידעתי מכבר שאחי הקדוש איננו, אך ברצוני לדעת מתי נפטר". ואז ענה לו את יום הפטירה. וסיפר לו הרבי: "במשך כל תקופת חוליו הייתי דורש בשלומו ושואל למצבו, פעם סיפרו לי שהרה"ק נחלש כל כך עד שאינו יכול להניח תפילין, ואז הבנתי שיום פטירתו קרב ובא, כי הצדיק רוצה לחיות כדי לקיים מצוות, שהרי זהו תכלית חיי, אולם, כשאין בכוחו לקיים המצוות, למה לו חיים?!" (ח' כסליו תשלח)

חשיבות המצוות של קרוצי חומר דייקא

הרה"ק הבי"ת אהרן ז"ע ("בית אהרן" לחנוכה) כותב משל נפלא לבאר ערך וחשיבות המצוות של קרוצי חומר דייקא:

למה הדבר דומה, "למלך גדול שהיה לו כל תענוגי עולם הזה, והיו לו כל מיני כלי זמר ומנגנים טובים למאד שלא נמצא כמותם בכל העולם, והיה לו גם כן צפור קטנה שהיתה מדברת ואומרת 'צוקער'. הניח המלך כל התענוגים וכל הכלי זמרים ושעשע עצמו רק עם הצפור, ושאלו אותו, מה זה שאתה משתעשע רק עם הצפור? מה זה נחשב אצלך לערך הקאפלי"ע וכלי זמרים? והשיב להם: על הכלי-זמר (-האנשים המשוררים עם כלים מכלים שונים) אין חידוש, כי הם בני דעה ולמדו את עצמם עד שהשיגו זאת החכמה, אבל על הצפור הזה חידוש גדול".

דהיינו, מציאות זו שבני-אדם משוררים ומנגנים אינה חידוש, אבל המציאות שצפור פותחת את פיה ומדברת זהו רבותא גדולה, ולכן ההנאה והשעשוע שיש לי מהצפור הם פי כמה מההנאה והשעשוע שיש לי משירת המקלה בליווי כלי זמר.

הנמשל הוא: "המלאכים הם קרובים אליו, ורואים כל הבהירות של מעלה, אבל עיקר השעשועים של הקב"ה [הוא] מאנתנו, אשר מהעולם השפל יוכל להשיג חיות הקודש".

(סעודה א' פר' ויגש תשנו)

תודותינו וברכותינו לאלו שתרמו להוצאת הגיליון

הרה"ח ר' אברהם אלטר רויטמן שליט"א לרגל שמחת הולדת הבן למז"ט ובשעט"מ	הרה"ח ר' מאיר יחיאל שובקס שליט"א לרגל שמחת אירוסיתו בתו למז"ט ובשעט"מ	הרה"ח ר' יעקב נחמן שליט"א לרגל שמחת אירוסיתו בתו למז"ט ובשעט"מ	הרה"ח ר' חיים אביגדור פיליפ שליט"א לרגל שמחת אירוסיתו בנו למז"ט ובשעט"מ
הרה"ח ר' משה חיים מילר שליט"א לרגל שמחת הולדת הבת למז"ט ובשעט"מ	הרה"ח ר' אלימלך שובקס שליט"א לרגל שמחת הולדת הבן למז"ט ובשעט"מ	הרה"ח ר' ישראל משה רוזנפלד שליט"א לרגל שמחת נישואי בנו למז"ט ובשעט"מ ביום שלישי אולם "נחלת יהודה"	הרה"ח ר' מנחם שוואמנפלד שליט"א לרגל שמחת נישואי בתו למז"ט ובשעט"מ ביום רביעי אולם "נחלת יהודה"
לעילוי נשמת הרה"ח ר' ברוך ב"ר אברהם מרדכי ז"ל מרת ביילא בת הר"ר אהרן זאב ע"ה שוורץ	הרה"ח ר' משה גרינפלד שליט"א לרגל שמחת הולדת הבת למז"ט ובשעט"מ	הרה"ח ר' יהודה אריה שטראוס שליט"א לעילוי נשמת אביו החסיד המפורא הרה"ח ר' צבי אליהו ב"ר ליפא יז"ט ז"ל נלב"ע י"ח טבת תשע"ד - ת.נ.צ.ב.ה.	הרה"ח ר' אליהו שלום ברקוביץ שליט"א לעילוי נשמת אמו האשה החשובה מרת מינדל ב"ר אליעזר אליהו הכהן ע"ה נלב"ע כ' טבת תש"ס
לעילוי נשמת האשה החשובה מרת דבורה גיטה בת הר"ר אברהם יהודה הלוי ע"ה אשת הרבני המפורא הרה"ח ר' משה אליהו טרויבע שליט"א נפטרה ביום ט' כסלו תש"פ - ת.נ.צ.ב.ה.	לעילוי נשמת האשה החשובה מרת חיה סאסא ע"ה בת הר"ח ר' אברהם ז"ל נפטרה י' סיון תשע"ט אשת הרה"ח ר' יעקב נחום לאנג שליט"א	לעילוי נשמת העסקן הדגול הרה"ח ר' אברהם יהודה ב"ר ישעיה עקיבא פינר ז"ל	הרה"ח ר' משה אברהם בהרה"ח ר' שלום רייזמן ז"ל